

ת"פ 36424/03/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 36424-03-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד המאשימה

פלוני הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה סתם (בת זוג), לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג כארבע שנים והתגוררו יחדיו. ביום 21.9.20 תקף הנאשם את המתלוננת על רקע סירובה לקיים עמו יחסי אישות, בכך שאחז בידה והכה בפניה, בראשה ובאוזנה הימנית באמצעות ידו. המתלוננת זעקה לעזרה, או אז כיסה הנאשם בידו את פיה, דחף אותה לעבר הקיר ואיים כי "יראה לה מה זה אם תספר למישהו על מעשיו".

2. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן והוא הופנה לתסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר שהוגש פורטו בהרחבה נסיבות חייו של הנאשם ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)). בתמצית ייאמר כי הנאשם נעדר עבר פלילי, כבן 40, נשוי ללא ילדים, המתגורר לבדו ועובד לפרנסתו. הנאשם עלה מאתיופיה בשנת 2014, התקשה להשתלב באולפן ועבד במשך השנים בעבודות שונות בין היתר בתחום החקלאות. בשל מחלוקות עם אשתו, המתלוננת, נמצאים כיום בני הזוג בהליך גירושין. בהתייחסותו לעבירה לא קיבל הנאשם אחריות על מעשיו בפני קצין המבחן ותיאר את האירוע בצורה שונה באופן מהותי מהמתואר בכתב האישום המתוקן. ההתרשמות הכוללת הייתה כי הנאשם מתקשה לגלות הבנה ואמפתיה לצרכיה של המתלוננת ולנסיבות חייה, מתקשה לווסת את רגשותיו ופועל בתוקפנות ומתוך תחושה של פגיעה ותסכול. הנאשם שלל נזקקות טיפולית וקצין המבחן העריך שלא ניתן לשלול סיכון לביצוע עבירות בעתיד. שירות המבחן התקשה לקבל את עמדת המתלוננת ובנסיבות הכוללות לא ניתנה המלצה טיפולית וצוין

כי יש צורך בענישה מרתיעה ומציבת גבול בדמות מאסר בעבודות שירות.

4. להשלמת התמונה אדגיש שבדיון שהתקיים ביום 27.4.22 ביקשתי את התייחסות ההגנה לגרסה שהעלה הנאשם בפני שירות המבחן. לאחר דחייה שהתבקשה בשל כך טענה באת כוחו בישיבת יום 8.6.22 כי הוא "מבקש לקחת אחריות על כתב האישום המתוקן בו הודה בעבר" וכי הוא אינו מבקש לקבל תסקיר משלים. גם בישיבת יום 5.7.22, בה נשמעו טיעונים לעונש, שב הנאשם וטען כי הוא "לוקח אחריות על המעשים".

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב והשלימם בעל פה. נטען כי מדובר באירוע אלים ומתמשך ובעבירות חמורות שפגעו בביטחונה, שלום גופה וכבודה של המתלוננת. ביחס למדיניות הענישה הפנתה המאשימה לפסיקה וטענה כי מתחם הענישה נע בין עשרה חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להשית על הנאשם, צוין שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אך לא ניתנה בעניינו המלצה טיפולית ויש צורך להרתיעו. לאור כך עתרה המאשימה להשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי.

6. ב"כ הנאשם טענה כי כתב האישום תוקן משמעותית וכי מדובר בעבירות ברף נמוך של חומרה, אשר חלף זמן רב יחסית מאז ביצוען. הוגשה פסיקה ונטען כי מקרים דומים הסתיימו בענישה צופה פני עתיד, אף בנסיבות חמורות מענייננו. ביחס לנסיבות הקשורות לנאשם נטען כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שהודה בהזדמנות הראשונה וקיבל אחריות למעשיו, עובד לפרנסתו ונסיבות חייו אינן קלות. לאור כל זאת עתרה ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

7. הנאשם בדברו האחרון קיבל אחריות למעשיו והתנצל.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. **הערכים המוגנים שנפגעו** ברוריסומדובר בפגיעה בשלוות הנפש, בביטחון האישי ובאוטונומיה של הפרט. מידת הפגיעה בענייננו אינה קלה וזאת על נסיבות האירוע הכוללות, עצמת האלימות ומהות האיום.

9. **נסיבות ביצוע העבירות:** מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הרקע לאירוע הוא סירובה של המתלוננת לקיים עם הנאשם יחסי אישות ויש לראות נסיבה זו לחומרה על רקע הפגיעה שהיא גרמה לאוטונומיה של המתלוננת לשלוט בחייה כמו גם על שלום גופה. אביא בחשבון שהאירוע לא הותיר חבלה גופנית כלשהי, אם כי ברי שהוא היה טראומטי עבור המתלוננת וזאת לאור זעקותיה לעזרה כמצוין בכתב האישום להן הגיב הנאשם בכיסוי פיה באמצעות ידו ואיום כי "יראה לה מה זה אם תספר למישהו על מעשיו".

10. **מדיניות הענישה** מדיניות הענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.3.2020)).

כן ראו:

עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 **חלאג' נ' מדינת ישראל** (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפניו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם .. המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (רע"פ 1884/19 **יצחק לולו שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.2019)).

11. בעבירות מסוג זה בו עסקינן, הענישה נעה על פני משרעת רחבה, החל מענישה שיקומית (או צופה פני עתיד), ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. בעניין זה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג ונידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. במקרה זה, במהלך ויכוח דחף הנאשם את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. ערעורו על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשה לרשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון; רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) ונידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם דחף את אשתו ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד לשנת מאסר בפועל. ערכאת הערעור קבעה כי מדובר "ברמת ענישה מתונה עד למאוד" והערעור נדחה. גם בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה ובית המשפט העליון קבע כי "עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו"; עפ"ג 26397-07-21 **מדינת ישראל נ' עואד** (14.12.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, הפרת צו ותקיפה סתם (בת זוג). הנאשם הגיע לבית המתלוננת בניגוד לצו שאסר זאת עליו, וכאשר היא ביקשה לצאת מהבית עם בנה הקטין תקף אותה הנאשם, אחז בכתפיה, דחף אותה לקיר ובעט ברגלה. כמו כן, מספר ימים קודם לכן איים עליה באומרו "אין לי מה להפסיד". בית משפט השלום גזר עליו מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי ציין כי "העונש שהוטל על המשיב חורג בצורה קיצונית מרמת הענישה הראויה" והחמיר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 37556-11-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.2.2022), בו נדחה ערעור המדינה בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם (בת זוג) ונידון למאסר מותנה והתחייבות. באותו המקרה בעט הנאשם בדלת בית אמה של המתלוננת ונכנס פנימה, טלטל את המתלוננת ואיים כי יהרוג אותה, הלך אחריה לחדר, דחף אותה למיטה וטלטל אותה בשנית. הנאשם לא שיתף פעולה

באופן מלא עם שירות המבחן והקשר בין בני הזוג נותק; עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.9.2015), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג, בשתי הזדמנויות שונות. במקרה זה איום הנאשם על המתלוננת וסטר לפניה והוא נידון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 48832-10-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.8.2016), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג ונידון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרה זה הנאשם הדף את רעייתו בכתפה באמצעות ידיו ובהזדמנות אחרת שלח לה מסרון מאיים; ע"פ 11387-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.2.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד ונידון לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, התחייבות, פיצוי וצו מבחן. במקרה זה סטר הנאשם לפניה של המתלוננת במספר אירועים, בעט בישבנה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה ואיים עליה; ע"פ 11897-09-18 **סאלחי נ' מדינת ישראל** (27.3.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה. במקרה זה הנאשם סטר למתלוננת ובעט בה. לחובתו היו הרשעות קודמות, הוא לא קיבל אחריות למעשיו ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו; ת"פ 18160-03-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.1.2017), בו הורשע נאשם בעבירות איומים כלפי גרושתו (4 מקרים) ונידון לשלושה חודשי מאסר בפועל. כן הופעל מאסר מותנה כך שה"כ הוטלו על הנאשם שבעה חודשי מאסר בפועל.

12. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבותיהן, נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם, ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין כי אף מתסקיר שירות המבחן לא עולה המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, אלא דווקא המלצה לענישה מוחשית ומציבת גבולות.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון את נסיבות חייו המורכבות; עברו הפלילי הנקי; מצבו של אביו; והודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי ובעיקר את עדות המתלוננת. עוד הבאתי בחשבון את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ואת העובדה שהקשר הזוגי שבין הצדדים נותק ופניהם לגירושין (כפי שעלה מטיעוני ההגנה ומהתסקיר). הבאתי עוד בחשבון את עמדת שירות המבחן אשר התרשם מסיכון להישנות עבירות בעתיד. יש להצר על כך שהנאשם בחר שלא לשתף פעולה עם שירות המבחן שכן אפשר וטיפול היה מעניק לו כלים טובים לעתיד. ואולם אינני סבור שיש בכך ללמד בהכרח כי הפרוגנוזה בעניינו שלילית לחלוטין. מדובר בנאשם שעברו נקי. מאז האירועים חלפה תקופה ארוכה של קרוב לשנתיים בה לא נפתחו תיקים נוספים. בני הזוג מצויים בהליך גירושין והקשר ביניהם נותק.

15. לא התעלמתי מכך שעמדת המתלוננת לא הובאה במסגרת התסקיר, אך לאור העובדה שמדובר באירוע אלים ראשון (ויחיד) וכי הצדדים ניתקו בעטיו קשר, לא ראיתי להחמיר עם הנאשם יתר על המידה ועל אף היעדר אינדיקציה ברורה לאופק שיקומי, סבור אני כי ניתן להימנע מהטלת עונש מאסר בכליאה וכי ניתן להשיג במקרה זה את תכליות הענישה השונות באמצעות הטלת עונש מאסר בעבודות שירות. כידוע, עונש מאסר בכליאה הוא עונש חמור וקשה. נלוות לו השפעות הרסניות וסבל רב לנאשם, הן מבחינה פיזית והן מבחינה חברתית וכלכלית. כן, סובלת גם

משפחתו מעונש זה. מחקרים מלמדים כי עונש מאסר בכליאה גורם לא אחת להטמעת ערכים עברייניים (אפקט קרימינוגני), דבר שגורם לפגיעה לא רק בנאשם, אלא אף בחברה כולה (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 **קפרוב נ' מדינת ישראל** (3.10.2017); פסקה 33). משכך, עונש מאסר בכליאה אמור להיגזר על מי שהוא בעל דפוסי עבריינות מובהקים (ע"פ 4318-10-11 **מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח'** (5.1.2012)), או שהעבירה שעבר אינה מאפשרת, בנסיבות העניין, ענישה שאינה כוללת כליאה. דעתי היא שענייננו אינו נמנה עם מקרים אלו וכי נסיבות העניין הכוללות מצדיקות לאפשר לנאשם לשאת בעונשו בדרך של עבודות שירות. כן אציין כי הבאתי בחשבון לצורך קביעת אורך התקופה את הפגיעה הכלכלית שיגרם העונש לנאשם וכן לאפשרות הסיוע לאב.

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל למשך שלושה חודשים.** הנאשם יישא בעונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, החל מיום 25.10.2022. ביום זה יתייצב הנאשם במשרדי הממונה - יחידת ברקאי, שלוחה צפון-במתחם כלא מגידו. **מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות לשביעות רצון הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר.**

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות כלפי בן זוג. ואולם אם תתבטא האלימות באיום בלבד, יישא הנאשם בשני חודשי מאסר בלבד מתוך התקופה שנקבעה.

ג. אני מחייב את הנאשם בפיצוי המתלוננת, ע"ת 6 בסך 2,500 ₪. הסכום ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.2022 ובכל 1 לחודש שלאחריו. את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה ולשירות המבחן.

הודעת זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום

ניתן היום, ו' אב תשפ"ב, 03 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים.